

tilbage til, af 1,673,000 Rb., hvortilmod der findes en formindstet Indtægt paa Postvæsenets Budget af ca. 25,000 Rb., en Forøgelse af adskillige Indtægter paa ca. 40,000 Rb. og endelig en formindstet Indtægt paa § 10, det vil sige Tilskud af Statsformuen, af henimod $\frac{1}{2}$ Million Rb. Paa den anden Side bestaar Formindskelsen af Udgifterne af en Række forskellige Poster, hvoraf jeg ogsaa skal nævne de vigtigste, nemlig en formindstet Udgift til Renterne af Statsgælden ca. 170,000 Rb. og Pensjonsvæsenet ca. 50,000 Rb., hvortilmod vi have en forøget Udgift til Indevirgministeriet af ca. 25,000 Rb., til Justitsministeriet af ca. 20,000 Rb., til Marineministeriet ca. 150,000 Rb., i § 24 en formel Oversførelse af 1 Million forøget Udgift og i § 25 en forøget Udgift af ca. 200,000 Rb., og endelig findes der i § 26, som jo er Dækning af Statsgælden og Forøgelse af Statsformuen, en formindstet Udgift af ca. 2,600,000 Rb. Af disse forskellige Poster er der en, som kun er ganske formel, idet der nemlig fra Indtægtsfiden er oversført paa Udgiftsfiden ca. 1 Million Rb. Dette bestaar i, at vi ifjor med Hensyn til Bekostninger ved Indkrævnin-gen af de indirekte Skatter gik i Posteringen over til Brutto-systemet, medens Posten tidligere havde været opført efter Netto-systemet; altsaa de Udgifter, der før forlods vare blevne afdragne Indtægterne under § 5, ere nu førte til Udgift under § 24. Dette forrykker jo aldeles ikke Forholdet mellem Indtægt og Udgift; men paa den anden Side kommer der en meget væsentlig Forskjel fra ifjor til i Aar frem paa § 26; hvor vi ifjor havde en ekstraordinær Udgift af 3 Millioner Rb. til Indløsning af Kreditbeviserne. Det er denne overordentlige Udgift ifjor, der væsentlig kan siges at betegne Forskjellen i den tilsyneladende Status fra ifjor til i Aar. I Virkeligheden er altsaa Stillingen egentlig usorandret, muligvis med en lille Forskjel. Maaſte Andre kunne opgjøre det paa en anden Maade, men Forskjellen vil i alt Fald ikke blive stor, idet der er beregnet en forøget Indtægt af henimod 700,000 Rb., og jeg skal derved bringe i Erindring, at det er muligt, at denne forøgede Indtægt kan vise sig ikke at ville blive saa fuldstændig paalidelig, fordi den væsentligste Del deraf bevirker paa en beregnet forøget Indtægt af Soldatgifterne, hvilke ikke beregnes saaledes som de øvrige Indtægter efter Gjennemsnittet af de sidste 5 Aars Indtægter, ja ikke engang efter det sidste Finansaaars Indtægter, men endogſaa efter et fingeret Finansaaars, som regnes fra den 1ste September det ene Aar til den 31te August det næste Aar, altsaa efter den sidste Lids Resultater. Det kan ganske vist under almindelige Forhold være en rigtig Beregningsmaade, men, som ogsaa den ærede Finansminister har indrømmet i de Ord, hvormed han forelagde Finansloven, kan det vel synes at blive en noget driftig Beregningsmaade, navnlig da un-

der overordentlige Forhold, og som saadanne tror jeg, at man maa betragte Forholdene i det tilbagelagte Aar 1871. Men det være sig, som det vil, om vi kunne anse denne Beregningsmaade for paalidelig eller ikke, den mulige Fremgang svinder dog væsentlig ind overfor den store foreslaede forøgede Udgift af c. 400,000 Rb., med Hensyn til hvilken jeg allerede har nævnt, paa hvilke enkelte Paragrafer den falder. Jeg tror altsaa ikke, at den lysere Betragtning af vor finansielle Stilling kan bygges paa det Finanslovsforslag der her er os forelagt, og det var egentlig heller ikke den, der bibragte Tilhørerne det Indtryk ved Finansministerens Foredrag; det var ikke Betragtningen af selve Finansloven, men det var to Ting: paa den ene Side hans Henvisning til Resultatet af Aaret 1871—72, der ganske vist paa flere Punkter, og navnlig paa den, han fremhævede, har været ganske overordentlig. Jeg skal ikke gjentage, at jeg ikke troer, at man maa bygge altfor meget derpaa; det foregaaende Aar har der været en vis Spænding i Forretningsverdenen, som muligvis netop derfor saa meget lettere kunde slaa om og vise Tilbagegang, og vi have jo Erfaring for, at en saadan Tilbagegang lettelig kan finde Sted, idet det nemlig ikke er mere end to Aar siden, at de indirekte Afgifter viste en særdeles betydelig Tilbagegang. Men der er et andet Punkt i den ærede Finansministers Foredrag, som egentlig for mig har været det væsentligste; det er nemlig det, at han beregnede et ordinært Overskud af 1,377,000 Rb. Et saadant Overskud har allerede været tilstede i flere Aar, men det er, saavidt mig bekjendt, første Gang, at det er nævnt og beregnet som Overskud, saaledes at der dertil skulde tages noget Hensyn. Dette Overskud kommer frem ved den Posteringsmaade paa Finansloven, der indførtes ifjor og efter min Mening var et væsentligt Fremskridt, idet der paa Indtægtparagraferne 2—9 blev sammendraget alle de Indtægter, man kunde kalde løbende eller, som de ogsaa ere blevne benævnedes, ordinære Indtægter, og paa den anden Side paa §§ 11—25 inkl. blev sammendraget alle de Udgifter, der kunne betegnes som løbende eller ordinære, hvortilmod Alt, hvad der kunde betegnes som Formuesomsætning, blev samlet paa Indtægtparagraf 10 og Udgiftspara-graf 26. Jeg gjentager ikke dette, fordi jeg jo vel veed, at det er i Thingets Erindring fra ifjor, men navnlig for at minde de nye Medlemmer af dette Thing om, at den Postering, der nu finder Sted paa Finansloven, kun er et Aar gammel. Naar man sammendrager alle saadanne løbende Indtægter paa den ene Side og de løbende Udgifter paa den anden Side, da er det, at det tilsyneladende Overskud fremkommer, som jeg har nævnt, og som jeg gjentager, allerede ifjor var tilstede med en noget lignende Størrelse. Saavidt jeg erindrer, blev det den Gang beregnet at skulle udgjøre 1,300,000 Rb., og det synes